

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2018. év igéje

Isten mondja:
„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vizének forrásából ingyen.”
(Jel 21,6c)

V. évf. 12. szám, 2018.04.08.
Húsvét ünnepe utáni 1. vasárnap
(Quasimodo Geniti)

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com

„Ezért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.”

(Róm 9,16)

A Húsvét utáni első vasárnap hívő keresztényeit az ősegyházi rend újszülött csecsemőkhöz hasonlítja. Tehát olyan állapotba kerültek a hívők, hogy Jézus Krisztus vérében megtisztulva, a feltámadás hitében megújulva élnek az életüket és az első vasárnapot húsvét után.

Ezt érzed-e Testvérem? Végbement-e benned ez a folyamat? Elérte-e az Ige a célját életedben, lelkedben? Mit éreztél, amikor átlépted a templomot és ismét szembesültél az oltártér grandiózus keresztjével? Amennyiben továbbgondoljuk oltárunkat, a kereszt tövében található „asztal” az elhengerített oltárkövet szimbolizálja, ugyanis az Igén és az oltáriszentségen, vagyis az úrvacsorán keresztül út van Jézus felé. A kő tehát elhengerítve. Nagyszerű érzés volt látni az ünnepek alatt úrvacsorára váró térdeplő testvéreket. Nagyon sok erőt ad szolgálatomban az a hihetetlen intimitás, ami az úrvacsoráztató lelkész és az úrvacsorát váró hívő között keletkezik. Az a mély tekintet, biztató mosoly jelzi számomra, hogy rendkívüli dolog történik ott abban az időben és térben. Szeretem azt a diszkrét mosolyt is, amelyen keresztül a ritkában jelenlevők küldenek titkos üzenetet – Itt vagyok!

Az újszülött tudja, Isten a szívébe írta, hogy édesanyja nélkül nem marad életben. A húsvét ünnepe utáni hívőnek is hasonlóképpen kell éreznie, hogy a feltámadás reménységét biztosító Isten nélkül nincs teljes élet.

Igénk ezt nagyon egyszerűen magyarázza el, ugyanis a hit öröme egyedül az Isten ajándéka. Szándékosan hagytam ki a jelzőt, azt, ami egyedül az Isten jellemzője, a könyörülő-t! Az a tulajdonsága, ami mindent kész megbocsátani, elfelejteni és újra útnak indítani. Ő a könyörülő Isten, aki egyszülött Fiát adta a bűnös világért, hogy annak örök élete, üdvössége legyen, azaz a Teremtő és a teremtmény ismét együtt lehessen. Nem a mi cselekedeteink számítanak, hanem egyedül az Isten döntése.

Döntés. Az Igének mindenkor hallgatása döntéshelyzet elé állítja a gyülekezet tagjait. Virtuálisan „X-ezni” vagy karikázni kell. Kemény feladat ez, sokan nem vállalják be, inkább a sok kifogásra hivatkozva maradnak a partvonalon. Vannak olyanok, akik bár nem tesznek semmit a döntés érdekében, de bekiabálnak a gyülekezeti élet küzdőterébe.

Ezen a vasárnapon a magyar nemzet választ. Nehéz és megterhelő kampány után dönthetünk. Kire szavazzunk? Néha úgy érzem, hogy ez a legbutább kérdés, ami létezik ilyen ügödöntő szavazás előtt. A hívő embernek van értékrendje. Döntésében felelősséget vállal az országot, a nemzetért, a fiatalokért és idősekért, a megélhetésért (fizetés és nyugdíj), a hit terjedésének biztosításáért. Két dolgot viszont nem szabad elfelejtenünk, ezeket nekem is meg kellett tanulnom: az első, nincs olyan szegény ember, aki ne tudna ígérni, a második ehhez kapcsolódik, és ez a mindenkor ellenzékét jellemzi, a kampányígéret nem kormányprogram.

„X-szezzünk” vagy karikázzunk az Istentől kapott felelősség tudatával, és bízzuk Istenre népünk és nemzetünk jövőjét.

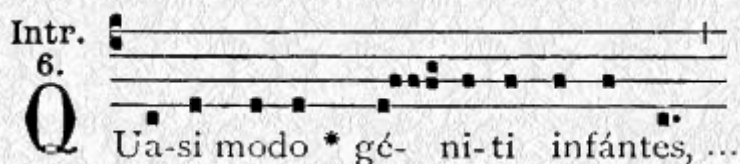
Jakab Béla

Húsvét ünnepe utáni 1. vasárnap

QUASI MODO GENITI

Intr. 6.
Q

Ua-si modo * gé- ni-ti infántes, ...

*„Mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre; mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr.”
(I Pét 2,2-3)*

Túrmezei Erzsébet

Tavaszi imádság

Tavaszi! Színek, fények, illatok!
Simogató, meleg sugarak.
Zsendülő vetések közt járhatok
felhőtlen, kék ég alatt.

Bimbók bomlanak fákon, bokrokon,
orgonák nyílnak nemsokára.
S tavaszi reménnyel vágyakozom
„Krisztus jó illatára”.

Mert az megújult életekből árad,
s minden virágillatnál édesebb.
Felüdül tőle a fáradt,
begyógyul tőle a seb.

Megszépül tőle az élet,
könnyűvé lesz a nehéz.
A szív boldog tavaszra ébred,
segíteni mozdul a kéz.

Élő Krisztus, végy lakozást bennünk!
Virágok illatoznak szerteszt.
Segíts a Te jó illatoddá lennünk!
Árasztani szíved szeretetét!

*Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak:
„Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked,
mert nekem sok népem van ebben a városban.” (ApCsel 18,9-10)*

„Veled vagyok”

Azt álmodtam, hogy üldöznek. Hiába rohanok szívem szakadtából, nem menekülök, mindig a nyomomban vannak. Aljas, alattomos népség: sötétek és ködből vannak gyúrva. Áttetszők, van egy kis kemény magjuk közepén, de a többi, mint a szellemek ruhája, légies, megfoghatatlan, csalóka – csak engem kísért és kísér ez a lélekromboló hadsereg: a félelmeim. Nagyok és alakváltoztatók. Jeges fuvallat vesz körül, kicsi vagyok, nem jó itt. Könnyek sós íze a számban, miközben futok tovább előlük.

Aztán azt álmodtam, hogy egy tiszta, szent, szépséges, fényes és melengető erő átjár, és felnyitja a szemem. Megállít, lelassítja rohanó pulzusom, kapkodó lélegzetem, csitítgat. Halkan súgja: Ne félj, itt vagyok. A hang ismerős, megérinti valómat: belül zeng. Béke kint és bent.

Ki vagy? – kérdem; de hisz tudom! Te, aki az idők kezdetétől óvsz és szeretsz. A lelkeimet átöleled, hogy megnyugtass, és fénybe borítod a mindenséget. Angyalaiddal kísérsz, imákat adsz nyelvemre, és szóval sőtalan sóhajaimat is megválaszolod. Mielőtt hívlak, már ott vagy, perceim mind kezdedben vannak. Nem engedsz vergődni.

Olyat teszel, amire egymagam képtelen lennék. Szelíd szemeddel megállásra, megfordulásra késztesz. Állok, s bevárom üldözőimet. Ereimben a tőled kapott erő áramlik, fénylik. A ködruhás hadsereg meghátrál, fényedben páráként oszlik szét, a maradék félelemdarabkák, mint apró kavicsok, elém hullnak. Így már elbíráhatók, nem vesznek erőt rajtam. Hogy is adhattam eddig hatalmat nekik? Igen, már tudom, támadtak, mert nem rád néztem. A magam útját járva ilyen kísérőket kaptam.

A sírás elmúlt, a torkomat szorongatja a felismerés. Keresem a szavakat, a nem patetikusakat, hiszen olyan szép és egyszerű ez. Beszélnem kell rólad mindenkinek, ha felébredek... azaz... Körülnézek, és arra eszmélek, ez nem álom. Ébren vagyok, voltam, mindvégig. Te, Uram, élet és valóság vagy. Rád figyelek nagyon, lényed betölt. Hangom belesimul az ég alatt a Te Deumot mondók himnuszába. Énekelhetem ma is: „Nem lesz egyedül a szívem többé...”

Kőháti Dorottya – Igeidő

TÁJÉKOZTATÓ ÉS HÍVOGATÓ

- ✿ **Hitoktatás** – gyülekezeti: hétfő 17 óra.
– iskolai: az órarendek szerint.
- ✿ **Bibliaóra** – szerda 10 óra.
- ✿ **Temetés** – Krupp Béláné, szerda 14 óra.
- ✿ **Jegyes oktatás** – szerda 16 óra.
- ✿ **Konfirmációs hétvége** – péntek-szombat.
- ✿ **Esketés** – szombat 15 óra.
- ✿ Az Óbudai Evangélikus Heti Hirmondó és az Óbudai Harangszó számai egyházközségünk honlapján is megtalálhatók: <http://obuda.lutheran.hu>

Mindenható Isten!

Te törölted el a bűnt és a halált Fiad halálával,
és Te hoztad vissza az ártatlanságot és az örök életet az Ő feltámadása által,
hogy az ördög hatalmától megváltva a Te országodban éljünk.
Add meg nekünk, hogy ezt teljes szívünkből higgyük,
és ebben a hitben állhatatosan mindenkor dicsérjünk Téged,
és hálát adjunk Neked, Jézus Krisztus Urunk, a Te Fiad által,
aki Veled és a Szentlélekkel valóságos Istenként él és uralkodik örökkön-örökké.

Luther Márton

